Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **KOMMISSIONENS FORORDNING (EURATOM, EKSF, EF) Nr. 3418/93**
af 9. december 1993
om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977

(EFT L 315 af 16.12.1993, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens afgørelse 97/594/EKSF, EF, Euratom af 30. juli 1997	L 239	54	30.8.1997
►**M2**	Kommissionens afgørelse 98/539/EF, EKSF, Euratom af 7. september 1998	L 252	67	12.9.1998
►**M3**	Kommissionens afgørelse 1999/537/EF, EKSF, Euratom af 23. juli 1999	L 206	24	5.8.1999
►**M4**	Kommissionens afgørelse 2000/716/EF af 16. november 2000	L 290	52	17.11.2000
►**M5**	Kommissionens afgørelse 2001/642/EF af 21. august 2001	L 226	7	22.8.2001

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EURATOM, EKSF, EF) Nr. 3418/93

af 9. december 1993

om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets finansforordning af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [1], senest ændret ved forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 610/90 [2], særlig artikel 126,

efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen, Revisionsretten og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge visse bestemmelser i finansforordningens artikel 11, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 36, 37, 38, 41, 45, 46, 49, 53, 54, 57, 58, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 70, 75, 94, 97, 123 og 128 er det udtrykkeligt omtalt, at der bør vedtages gennemførelsesbestemmelser;

det er nødvendigt at foretage en række tilpasninger i Kommissionens forordning 86/610/EØF, Euratom, EKSF [3], bl.a. som følge af revisionen af finansforordningen;

der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for at skabe klarhed med hensyn til behandlingen af visse bidrag fra tredjemand til Fællesskabets virksomhed;

ud fra ønsket om klarhed og en rationel anvendelse bør de gældende gennemførelsesbestemmelser samles i en enkelt tekst, og forordning 86/610/EØF, Euratom, EKSF bør ophæves;

udstedelsen af disse bestemmelser er ikke til hinder for, at der senere fastsættes andre gennemførelsesbestemmelser, som ikke direkte er omtalt i finansforordningen, men som måtte vise sig hensigtsmæssige —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSEN AF ECU PÅ INDTÆGTER OG UDGIFTER

(Finansforordningens artikel 11, stk. 4)

Artikel 1

Omregning mellem ecu og de nationale valutaer foretages principielt på grundlag af den dagskurs på ecu, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I medfør af artikel 11, stk. 4, i finansforordningen foretages omregningen mellem ecu og nationale valutaer i forbindelse med den i finansforordningens artikel 69 til 72 omhandlede regnskabsføring dog på grundlag af månedskurserne for ecu efter

[1] EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.
[2] EFT nr. L 70 af 16. 3. 1990, s. 1.
[3] EFT nr. L 360 af 19. 12. 1986, s. 1.

▼B

kurserne den næstsidste arbejdsdag i måneden forud for den måned, hvor kurserne fastlægges.

Artikel 2

Er forslagene om indgåelse af en forpligtelse og de konstaterede fordringer udtrykt i national valuta, foretages omregningen til ecu efter artikel 1.

Den tilsvarende betalingsordre og indtægtsordren skal være udfærdiget i samme valuta.

Restsummen, udtrykt i ecu, af en forpligtelse og af en konstateret fordring, der er udtrykt i national valuta, justeres ved hver månedlig vedtagelse af budgetregnskabet. Regnskabsårets sidste justering foretages på grundlag af kursen for december for så vidt angår saldoen af forpligtelserne; saldoen af de konstaterede fordringer justeres på grundlag af kursen pr. 31. december med henblik på opstillingen af balancen.

Endvidere kan disse saldi justeres i månedens løb i tilfælde af en valutakurstilpasning.

Artikel 3

Uanset artikel 1 anvendes for måneden »n«, for hvilken udgifter, der finansieres over Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, er blevet angivet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/86 [1], den kurs, der var gældende den tiende i måneden »n+1« eller på den sidste dag forud for denne, hvor der forelå en generel notering.

Denne kurs anvendes tillige for de hertil svarende forskud i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 2776/88.

Forskellene i national valuta mellem de midler, der er stillet til medlemsstaternes rådighed, for måneden »n« og de udgifter, som er opført for samme måned, omregnes til ecu efter kursen den tiende i måneden »n+2«.

Artikel 4

Decemberkurserne på ecu anvendes til beregning af de forpligtelser, der endnu ikke er betalt ved regnskabsårets afslutning, og, for så vidt angår de ikke-opdelte bevillinger, til fastsættelse af de bevillinger, som skal fremføres.

Betalinger vedrørende et regnskabsår, som foretages mellem den 1. og den 15. januar i det efterfølgende regnskabsår, bogføres i budgettet efter decemberkursen på ecu.

Artikel 5

For så vidt angår ikke-opdelte bevillinger, skal endnu ikke betalte forpligtelser indfries med de fremførte beløb i national valuta eller ecu; betalingerne bogføres til kurserne på betalingstidspunktet. Der tages ved beregningen af regnskabsårets saldo hensyn til en eventuel overskridelse af de fremførte bevillinger for hver budgetpost i overensstemmelse med artikel 15 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 [2].

Reguleringer af endnu ikke betalte forpligtelser fra tidligere regnskabsår, der vedrører opdelte bevillinger og er beregnet ved justeringerne, fastlægges i budgetregnskabet og opføres i den oversigt i forvaltningsregnskabet, der viser indfrielsen af forpligtelser fra de tidligere regnskabsår.

---

[1] EFT nr. L 249 af 8. 9. 1988, s. 9.
[2] EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1.

▼B

AFSNIT II

UDDELEGERING AF BEFØJELSER

(Finansforordningens artikel 22)

Artikel 6

I dokumenter, hvorved der uddelegeres beføjelser i medfør af bestemmelserne i finansforordningens artikel 22, stk. 4, anføres navnene på de ansatte inden for institutionen, som er bemyndiget til at underskrive i fuldmagtsgiverens sted.

I disse dokumenter henvises der til de bestemmelser i den i finansforordningens artikel 22, stk. 4, omhandlede forretningsorden, hvori betingelserne for uddelegering af beføjelser er fastsat.

Artikel 7

De i artikel 6 omhandlede dokumenter tillige med en underskriftsprøve fra den, der har fået fuldmagt, meddeles:

— den befuldmægtigede

— institutionens regnskabsfører, som ikke må foretage nogen betaling, der er anvist af ikke-befuldmægtigede ansatte

— institutionens finansinspektør, hvem det navnlig påhviler at efterprøve lovligheden og den formelle rigtighed af indtægter og udgifter

— de anvisningsberettigede, dog kun i de tilfælde, hvor det drejer sig om fuldmagter, der er givet af finansinspektøren eller regnskabsføreren, eller om underfuldmagter givet af befuldmægtigede anvisningsberettigede inden for rammerne af deres beføjelser

— Revisionsretten.

De dokumenter, hvorved de givne fuldmagter ophæves, meddeles på samme måde.

Artikel 8

Fuldmagtsdokumentet skal i alle tilfælde indeholde nærmere angivelse af, inden for hvilke grænser de befuldmægtigede er bemyndiget til at udarbejde forslag til konstatering af fordringer og indtægtsordrer, forslag til indgåelse af udgiftsforpligtelser af betalingsordrer, de artikel- og kontonumre, som fuldmagten omfatter, samt eventuelt fuldmagtens varighed.

Artikel 9

I overensstemmelse med bestemmelser i finansforordningen og i denne forordning vedtager hver institution de foranstaltninger til forvaltning af bevillingerne, som den finder nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af sin sektion i budgettet.

Hver institution udarbejder et dokument indeholdende alle de interne bestemmelser, der vedtages med henblik herpå. Dette dokument skal indeholde de vigtigste regler for kompetencefordelingen mellem anvisningsberettigede og forvaltende tjenestemænd for så vidt angår gennemførelsen af oversigten over udgifter og oversigten over indtægter for hver enkelt institutions sektion i budgettet.

De i andet afsnit omhandlede dokumenter tillige med enhver anden intern instruks af generel karakter, som udstedes vedrørende gennemførelsen af budgettet og regnskabet, tilstilles alle tjenestegrene, der deltager i budgetforvaltningen, samt Revisionsretten.

▼B

AFSNIT III

FORVALTNING VED HJÆLP AF INTEGREREDE EDB-SYSTEMER

(Finansforordningens artikel 23)

Artikel 10

1. Ved integrerede forvaltningssystemer, jf. finansforordningens artikel 23, forstås edb-forvaltnings- og regnskabsprogrammer til brug for den anvisningsberettigede, for finansinspektøren og for regnskabsføreren, og som indføres efter fælles aftale mellem dem.

2. For anvendelsen af systemerne gælder følgende:

a) systemet skal sikre kontrollen med, at der er bevillinger til rådighed til den foreslåede transaktion, og afvise enhver transaktion, til hvilken der ikke er bevillinger til rådighed

b) systemet skal sikre, at enhver transaktion udelukkende varetages af tjenestemænd, der er bemyndiget hertil, i den anvisningsberettigedes, finansinspektørens og regnskabsførerens tjenestegrene efter de bestemmelser, der vedtages af hver institution i henhold til artikel 9

c) systemet skal sikre en effektiv adskillelse mellem funktionen som anvisningsberettiget, som finansinspektør og som regnskabsfører

d) institutionen påser, at dens interne og eksterne procedurer sikrer dens data og anvendelsen af systemet

e) institutionen sikrer systemets fysiske sikkerhed

f) hver institution kan, jf. artikel 84, 87 og 89 i finansforordningen, når den anvisningsberettigede, finansinspektøren og regnskabsføreren i forening skønner, at systemet frembyder de nødvendige garantier, beslutte at anvende data-medier i stedet for de tidligere anvendte formularer, dvs. forslag om indgåelse af forpligtelser, betalingsordrer og indtægtsordrer.

AFSNIT IV

REGLER FOR REGNSKABSFØREREN, DE UNDERORDNEDE REGNSKABSFØRERE OG FORSKUDSBESTYRERNE

(Finansforordningens artikel 25 og 75)

Afdeling I

Generelle bestemmelser

Artikel 11

Hver institution udnævner ved begrundet afgørelse en regnskabsfører, der skal varetage:

— inkassering af fordringer og indtægter, betaling af udgifter samt likviditetsstyring

— regnskabsføring samt opstilling af finansielle oversigter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 69 til 72 og 78 til 81.

Artikel 12

Institutionen kan på forslag af regnskabsføreren udnævne en eller flere underordnede regnskabsførere. Disse er administrativt underordnet regnskabsføreren, som fastlægger deres ansvarsområde.

Artikel 13

Regnskabsføreren udnævnes af hver institution blandt tjenestemænd i kategori A eller B, som er statsborgere i medlemsstaterne.

De underordnede regnskabsførere udnævnes af hver institution blandt tjenestemænd i kategori A, B eller undtagelsesvis C, som er statsborgere i medlemsstaterne.

▼B

Forskudsbestyrerne, der udpeges i henhold til artikel 83, udvælges blandt tjenestemænd i kategori A, B eller C eller om nødvendigt blandt de »øvrige ansatte« på tilsvarende niveau.

Artikel 14

Regnskabsføreren og de underordnede regnskabsførere udvælges af institutionen på grundlag af deres særlige kvalifikationer, som er bekræftet ved eksamensbeviser eller dertil svarende faglig erfaring.

Artikel 15

Hvervet som regnskabsfører og underordnet regnskabsfører er uforeneligt med hvervet som anvisningsberettiget, forskudsbestyrer og finansinspektør.

Hvervet som forskudsbestyrer er uforeneligt med hvervet som finansinspektør.

Artikel 16

Regnskabsføreren udøver sine særlige opgaver i henhold til bestemmelserne i finansforordningen.

Regnskabsføreren er navnlig garant for objektivitet i regnskabsførelsen og ved forelæggelsen af de i finansforordningens artikel 69 til 72 og 78 til 81 omhandlede finansielle oversigter.

Institutionen stiller det personale og materiel til rådighed for regnskabsføreren, der er nødvendigt for, at denne kan udføre sine opgaver på tilfredsstillende måde.

Inden udgifterne afholdes, sørger regnskabsføreren for, at de i finansforordningen og i denne forordning fastsatte formaliteter er overholdt, og sikrer sig, at den frigørende kvittering er gyldig, og at der ikke foreligger materielle fejl.

Regnskabsføreren suspenderer betalingen og giver meddelelse om årsagerne til suspensionen, når det af den foretagne kontrol fremgår, at en af de i stk. 1 til fire anførte bestemmelser ikke er overholdt.

Betalinger, der foretages, uden at finansforordningens artikel 51, stk. 3, er overholdt, medfører disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar for regnskabsførerne, de underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrerne på de betingelser, der er fastsat i artikel 22 og 86 til 89 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, i det følgende, benævnt vedtægten.

Artikel 17

Regnskabsføreren skal ved udarbejdelsen af det foreløbige budgetforslag høres om eventuelle problemer i forbindelse med forelæggelsen af budgettet, der kan få indvirkning på vilkårene for den regnskabsmæssige gennemførelse af budgettet.

Afdeling II

Regnskabsførelse og opstilling af finansielle oversigter

Artikel 18

1. I henhold til finansforordningens artikel 25, stk. 4, opstiller regnskabsføreren de periodiske oversigter, forvaltningsregnskabet og balancen for den institution, han henhører under. Med henblik herpå fører han regnskab over alle regnskabsårets transaktioner og foretager regnskabsafslutningen.

2. De finansielle oversigter forelægges finansinspektøren efter artikel 79 og 81 i finansforordningen og vedtages derefter endeligt af institutionen.

▼B

3. Hvis regnskabsføreren fratræder sit hverv, opstilles der et midlertidigt regnskab pr. sidste dag i den måned, hvor regnskabsføreren er fratrådt.

Den fratrædende og den nye regnskabsfører godkender det midlertidige regnskab med deres underskrift.

Artikel 19

De øvrige institutioner sender senest den 1. marts Kommissionen deres forvaltningsregnskab og balance, samt ethvert dokument og enhver oplysning, der er relevant for konsolideringen af regnskaberne.

Artikel 20

Kommissionens regnskabsfører centraliserer alle nødvendige oplysninger og opstiller De Europæiske Fællesskabers konsoliderede forvaltningsregnskab og balance, således at Kommissionen kan vedtage dem og sende dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 1. maj.

Artikel 21

Efter at Kommissionens regnskabsfører har hørt de øvrige institutioners regnskabsførere:

— fastlægger Kommissionen de regnskabsmetoder, der skal gælde for alle institutionerne

— fastlægger og ajourfører den strukturen i institutionernes regnskabskontoplan

— harmoniserer den opstillingen af balancerne.

Kommissionen begrunder og forklarer i noterne til balancen alle ændringer i regnskabsmetoderne.

Afdeling III

Likviditetsstyring

Artikel 22

I henhold til finansforordningens artikel 25, stk. 1, er regnskabsføreren ansvarlig for inkassering af indtægter og betaling af udgifter, og han varetager den dertil hørende likviditetsstyring.

Institutionen åbner de nødvendige konti i pengeinstitutter eller lader dem åbne efter at have forhandlet om vilkårene for deres funktion i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning. Funktionsvilkårene for kontiene undersøges regelmæssigt og genforhandles om nødvendigt; finansinspektøren fører tilsyn hermed.

Kommissionens regnskabsfører harmoniserer funktionsvilkårene for de konti, der er åbnet af de forskellige institutioner, efter høring af de øvrige institutioners regnskabsførere.

Artikel 23

Regnskabsføreren varetager likviditetsstyringen i den institution, han henhører under, giver anvisning om overførsler mellem konti åbnet i pengeinstitutter og foretager valutavekslinger på en sådan måde, at der ikke forekommer nogen debetsaldo på disse konti.

Overførsler mellem konti i pengeinstitutter sker inden for rammerne af de disponible midler.

Artikel 24

Kommissionens regnskabsfører fordeler de i medlemsstaternes statskasser og centralbanker disponible midler blandt medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89.

▼B

Artikel 25

Regnskabsføreren bringer med regelmæssige mellemrum overensstemmelse mellem de konti, der er åbnet i pengeinstitutterne, og regnskaberne, samt kontrollerer, at de forhandlede funktionsvilkår anvendes korrekt.

Artikel 26

Regnskabsføreren overfører midler til forskudsforvaltningerne og sørger for den finansielle opfølgning af dem.

Artikel 27

Kommissionens regnskabsfører fastsætter efter artikel 1 ecu-kursen i forhold til hver af de valutaer, som institutionerne anvender ved gennemførelsen af budgettet.

Afdeling IV

Forsikring

Artikel 28

Regnskabsføreren, de underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrerne forsikrer sig gennem institutionen mod den finansielle risiko, som er en følge af deres hverv.

Artikel 29

Forsikringspræmierne betales direkte til forsikringsselskabet af institutionen.

Artikel 30

Uden at dette berører:

— artikel 86 til 89 i vedtægten

— artikel 75 i finansforordningen, og

— institutionens rekurs over for tredjemand

påtager institutionen sig i henhold til EF-traktatens artikel 215, stk. 2, de risici og de underskud, som ikke dækkes af forsikringsselskaberne, i det omfang indeståendet på den garantikonto, der er oprettet i den ansvarlige tjenestemands navn, ikke er tilstrækkeligt til at dække underskuddet.

Afdeling V

Særlig godtgørelse og garantikonto

Artikel 31

Den særlige godtgørelse i henhold til finansforordningens artikel 75, stk. 4, udgør månedligt:

— ►M5 139 EUR ◄ for regnskabsførere

— ►M5 94 EUR ◄ for underordnede regnskabsførere

— ►M5 47 EUR ◄ for forskudsbestyrere, der forvalter beløb på mindst ►M4 3 800 ◄ ECU i en periode på mindst 30 fortløbende dage.

Godtgørelsen udtrykkes i ecu, og det tilsvarende beløb krediteres i ecu den garantikonto, der er omhandlet i artikel 32.

Artikel 32

Der oprettes i institutionens almindelige regnskab en garantikonto i hver af de pågældende ansattes navn. Efter anmodning fra den enkelte institution kan denne konto føres centralt i Kommissionens almindelige regnskab. Kontoen krediteres regelmæssigt med den i artikel 31 omhandlede månedlige godtgørelse samt med en årlig rente svarende

▼B

til det årlige gennemsnit af de månedlige satser, som Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvender på sine transaktioner i ecu [1].

Den debiteres for underskud, som den pågældende erklæres ansvarlig for af den institution, der har udnævnt ham, i det omfang sådanne underskud ikke er blevet dækket af forsikringsselskabernes erstatning.

Artikel 33

1. Garantikontoens kreditsaldo udbetales til den pågældende eller til dem, der indtræder i hans rettigheder, efter ophøret af hans hverv som regnskabsfører eller underordnet regnskabsfører, efter afgørelse truffet af de i finansforordningens artikel 22 nævnte myndigheder og meddelelser af den i finansforordningens artikel 77 omtalte decharge på grundlag af en positiv udtalelse fra regnskabsføreren, undtagen hvad ham selv angår, og fra finansinspektøren.

2. For forskudsbestyrernes vedkommende udbetales garantikontoens kreditsaldo til de pågældende eller til dem, der indtræder i deres rettigheder, efter ophøret af deres hverv, efter regnskabsførens og den kompetente anvisningsberettigedes godkendelse og kontrol og efter positiv udtalelse fra finansinspektøren.

3. Udbetalinger efter stk. 1 og 2 finder udelukkende sted efter skriftlig instruks fra chefen for det generaldirektorat eller den administrative enhed, regnskabsføreren tilhører.

AFSNIT V

REGLER FOR FINANSINSPEKTØREN OG DE UNDERORDNEDE FINANSINSPEKTØRER

(Finansforordningens artikel 24)

Artikel 34

Hver institution udnævner ved begrundet afgørelse en finansinspektør, der skal føre kontrol med indgåelsen af forpligtelser og anvisningen i forbindelse med alle udgifter samt med alle indtægter, som skal opføres på Fællesskabernes budget, og for hvilke institutionen er anvisningsberettiget.

Artikel 35

Institutionen kan udnævne en eller flere underordnede finansinspektører. Disse er tjenstligt underlagt finansinspektøren, som bestemmer, hvilke beføjelser der skal tillægges dem. Inden for rammerne af disse beføjelser er de ansvarlige for de påtegninger, som de giver.

Artikel 36

Finansinspektøren og de underordnede finansinspektører skal af institutionen vælges blandt statsborgere i medlemsstaterne på grundlag af deres særlige kvalifikationer.

Artikel 37

Institutionen stiller det nødvendige personale og materiel til rådighed for finansinspektøren, så han kan udføre sin kontrolfunktion på tilfredsstillende måde.

Artikel 38

Alle beslutninger, hvorved finansinspektøren eller de underordnede finansinspektører meddeler fuldmagter og underfuldmagter, skal være i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8.

[1] Satsen offentliggøres hver måned i C-nummeret i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼B

Artikel 39

Finansinspektøren er fuldstændig uafhængig ved udøvelsen af sine kontrolfunktioner og er kun ansvarlig over for institutionen. Han kan hverken pålægges instrukser eller begrænsninger for så vidt angår udøvelsen af de funktioner, som ved hans udnævnelse overdrages ham i medfør af finansforordningens bestemmelser.

Disse bestemmelser gælder også for de underordnede finansinspektører inden for grænserne af den fuldmagt, de har fået meddelt af deres overordnede, finansinspektøren.

Artikel 40

Finansinspektøren kan til enhver tid og om alle spørgsmål, der har finansielle virkninger, herunder anvendelsen af bestemmelserne i finansforordningens artikel 2, afgive rapporter til institutionen.

Institutionen fremsender efter anmodning sådanne rapporter til Europa-Parlamentet og Revisionsretten, undtagen hvis den finder dem fortrolige.

Artikel 41

Finansinspektøren og de underordnede finansinspektører har adgang til alle bilag samt alle andre dokumenter vedrørende udgifter og indtægter, som skal kontrolleres. De kan foretage kontrol på stedet.

Artikel 42

Finansinspektøren og de underordnede finansinspektører kan kun stilles disciplinært og eventuelt økonomisk til ansvar efter finansforordningens artikel 74 af institutionen selv og efter stk. 2 til 5.

Institutionen træffer begrundet afgørelse om at indlede en undersøgelse. Denne afgørelse meddeles den pågældende og, hvis denne er en underordnet finansinspektør, finansinspektøren. Institutionen kan — under sit eget direkte ansvar — overdrage undersøgelsen til en eller flere tjenestemænd, der er indplaceret i samme eller i en højere lønklasse end den pågældende, og som ikke udøver funktioner som finansinspektør, anvisningsberettiget eller regnskabsfører. Ved denne undersøgelse skal den pågældende og, hvis det drejer sig om en underordnet finansinspektør, finansinspektøren høres.

Undersøgelsesrapporten fremsendes til den pågældende og, hvis det drejer sig om en underordnet finansinspektør, til finansinspektøren. Derefter høres den pågældende af institutionen angående denne rapport.

På grundlag af rapporten og høringen træffer institutionen enten begrundet afgørelse om frifindelse af den pågældende eller en begrundet afgørelse i henhold til vedtægtens artikel 22 og 86 til 89. Afgørelser om disciplinære og/eller økonomiske sanktioner meddeles den pågældende og fremsendes til orientering til de øvrige institutioner, til Revisionsretten og, hvis det drejer sig om en underordnet finansinspektør, til finansinspektøren.

Den pågældende kan på de i vedtægten fastsatte betingelser indbringe ovennævnte afgørelser for Domstolen.

Artikel 43

Uden at klageadgangen i henhold til vedtægten i øvrigt berøres, har finansinspektøren og de underordnede finansinspektører mulighed for at indbringe enhver akt vedrørende udøvelsen af deres kontrolfunktion for Domstolen. Indbringelsen skal ske senest tre måneder efter datoen for meddelelsen af den pågældende akt.

Bestemmelserne i stk. 1 anvendes på sager indbragt af institutionen mod dennes finansinspektør eller underordnede finansinspektører.

Sagen behandles og pådømmes efter vedtægtens artikel 91, stk. 5.

▼B

AFSNIT VI

INKASSERING AF FORDRINGER

(Finansforordningens artikel 28 og 29)

Artikel 44

I henhold til bestemmelserne i finansforordningens artikel 28, stk. 1, udfærdiger den kompetente anvisningsberettigede et fordringsoverslag for enhver foranstaltning, der kan afføde eller ændre en fordring for Fællesskaberne. Selv om det dokument eller den afgørelse, der afføder en fremtidig fordring, endnu ikke gør det muligt at fastlægge fordringens størrelse eller forfaldsdato, udfærdiges der alligevel et fordringsoverslag, så vidt muligt med angivelse af anslåede beløb og den forventede forfaldsdato.

Overslaget tilsendes finansinspektøren til påtegning og regnskabsføreren til promemoriaregistrering af fordringen.

Artikel 45

1. I henhold til bestemmelserne i finansforordningens artikel 28, stk. 2, udfærdiger den kompetente anvisningsberettigede omgående en indtægtsordre for enhver konstateret fordring.

Indtægtsordren forelægges finansinspektøren til påtegning og sendes til regnskabsføreren til registrering. Den skal bl.a. indeholde oplysning om forfaldsdatoen.

2. Med henblik på inkassering opfordrer regnskabsføreren debitor til at indbetale det skyldige beløb på den fastsatte dato.

3. Ved den faktiske inkassering udfærdiger regnskabsføreren et indtægtsbilag, som bogføres. Regnskabsføreren underretter den anvisningsberettigede og finansinspektøren om inkasseringen.

4. Er en fordring ikke inkasseret ved betalingsfristens udløb, tager regnskabsføreren skridt til at iværksætte inkasseringsproceduren, eventuelt ad rettens vej.

5. Skal en fordring inkasseres i successive rater enten i et enkelt regnskabsår eller over flere regnskabsår, registreres hele fordringen, så snart den er konstateret, på grundlag af en indtægtsordre.

Artikel 46

Foreløbige fastlæggelser i henhold til finansforordningens artikel 28 er strengt begrænset til løbende indtægter.

Individuelle inkasseringer, der er genstand for foreløbige fastlæggelser, skal derfor ikke enkeltvis forelægges finansinspektøren til påtegning.

Inden regnskabsårets afslutning skal den anvisningsberettigede forelægge finansinspektøren ændringerne i de foreløbige fastlæggelser til påtegning, således at de bringes i overensstemmelse med de faktiske konstaterede fordringer.

Artikel 47

I overensstemmelse med artikel 45, stk. 3, underrettes den anvisningsberettigede og finansinspektøren snareset om enhver inkassering. Hvis den pågældende inkassering ikke sker på grundlag af en indtægtsordre udfærdiget i overensstemmelse med artikel 45, krediteres det pågældende beløb omgående en interimskonto i det almindelige regnskab, og den kompetente anvisningsberettigede anmodes om at tage skridt til at konstatere fordringen og udfærdige den manglende indtægtsordre med henblik på kontering. Hvis det viser sig, at en sådan interimskonto er blevet krediteret et fejlagtigt oppebåret beløb, tilbagebetales dette snarest.

▼B

Artikel 48

Overslag og indtægtsordrer registreres særskilt i regnskabet og nummereres kronologisk, således at det for alle institutionens fordringer er muligt at konstatere:

— hvilke trufne foranstaltninger, der kan afføde en fordring

— størrelsen af de udestående fordringer

— disse fordringers forfaldsdato

— hvilke fordringer, der er inkasseret

— hvilke fordringer, der endnu skal inkasseres, sammen med de skridt der er taget i så henseende.

Artikel 49

Regnskabet opstilles på en sådan måde, at finansinspektøren til enhver tid kan kontrollere, at fordringsoverslagene og indtægtsordrerne er korrekt registreret, og udføre de opgaver, der påhviler ham i henhold til finansforordningens artikel 29, stk. 3.

Artikel 50

I henhold til finansforordningens artikel 29, stk. 2, skal ethvert forslag fra den anvisningsberettigede om at opgive at inddrive en konstateret fordring bl.a. indeholde oplysning om debitor, indtægtens art, anslåede størrelse og kontering, samt om begrundelsen for det foreslåede bortfald.

Hvis institutionens øverste myndighed ser bort fra, at finansinspektøren har afslået at påtegne forslaget, sendes afgørelsen herom til den anvisningsberettigede, som returnerer forslaget om opgivelse af fordringen samt afgørelsen til finansinspektøren. Forslaget og afgørelsen om at se bort fra afslaget registreres i overensstemmelse med finansforordningens artikel 28, stk. 2, første afsnit.

AFSNIT VII

FORPLIGTELSE TIL AFHOLDELSE AF UDGIFTER

(Finansforordningens artikel 36)

Artikel 51

Før der træffes en foranstaltning med udgiftsvirkning, skal den kompetente anvisningsberettigede forelægge finansinspektøren et forslag om indgåelse af en udgiftsforpligtelse. Den anvisningsberettigede skal på forhånd sikre sig, at foranstaltningen er i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder navnlig for tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet, jf. finansforordningens artikel 2. Forslaget udarbejdes i princippet på grundlag af en formular, som skal vedtages af den anvisningsberettigede, regnskabsføreren og finansinspektøren i forening. Forslaget om indgåelse af en udgiftsforpligtelse skal indeholde de i finansforordningens artikel 37 nævnte oplysninger.

Artikel 52

Institutionens udkast til generelle afgørelser, der medfører en udgiftsforpligtelse over for tredjemand, betragtes som foranstaltninger med udgiftsvirkning, uden at en ny afgørelse dog er nødvendig.

Artikel 53

I tilfælde af, at institutionen forud for indgåelse af en udgiftsforpligtelse skal træffe principbeslutning herom, forelægges udkastet til den pågældende principbeslutning i forvejen finansinspektøren til påtegning, ledsaget af et tilsvarende forpligtelsesforslag.

Så snart institutionen har godkendt udkastet til beslutning, forelægges det tilsvarende forpligtelsesforslag finansinspektøren til forudgående påtegning.

▼B

Hvis institutionen ikke godkender udkastet til beslutning eller nedsætter de foreslåede udgiftsbeløb, annulleres forpligtelsesforslaget, eller det erstattes i givet fald af et til nedsættelsen svarende forpligtelsesforslag, der forelægges finansinspektøren til forudgående påtegning.

Artikel 54

Foreløbige udgiftsforpligtelser efter finansforordningens artikel 36, stk. 1, er strengt begrænset til løbende udgifter. Individuelle forpligtelser, som er omfattet af sådanne foreløbige forpligtelser, skal ikke enkeltvis forelægges finansinspektøren til påtegning.

Når der er tale om foreløbige forpligtelser, skal den anvisningsberettigede på eget ansvar kontrollere, at de individuelle forpligtelser ikke overstiger den foreløbige forpligtelse, som de er dækket af.

I forbindelse med disse foreløbige forpligtelser kan der kun ske automatisk fremførsel af bevillinger på de i finansforordningens artikel 7 fastsatte vilkår i det omfang, de ved udgangen af regnskabsåret svarer til finansielle forpligtelser, som faktisk er blevet indgået før de i finansforordningen fastsatte datoer.

Som løbende udgifter betragtes udgifter til administration, der forekommer flere gange i løbet af et regnskabsår, som f.eks.:

— personaleudgifter (lønninger og forskellige former for godtgørelse, ansættelsesudgifter mv.)

— udgifter til tjenesterejser

— repræsentationsudgifter

— mødeudgifter

— free lance-tolke

— udveksling af tjenestemænd

— husleje

— diverse forsikringer

— rengøring og vedligeholdelse

— lejeudgifter

— telekommunikation

— vand, gas, elektricitet

— regelmæssige udgivelser (tidsskrifter o.l.)

— abonnementer.

Artikel 55

Kan udgifterne til visse foranstaltninger med udgiftsvirkning endnu ikke beregnes nøjagtigt på det tidspunkt, hvor forpligtelsesforslaget vedrørende den pågældende udgift forelægges finansinspektøren og meddeles regnskabsføreren, skal den anvisningsberettigede lave et overslag over den forventede udgift og i sit forpligtelsesforslag anføre de elementer, der ligger til grund for overslaget.

Artikel 56

Alle forpligtelsesforslag skal forelægges finansinspektøren så betids, at han kan tage stilling hertil og fremsætte de bemærkninger, han måtte finde nødvendige, således at der kan tages hensyn hertil.

Artikel 57

Forpligtelsesforslag skal, jf. dog gennemførelsen af finansforordningens artikel 23, være ledsaget af alle bilag og efter omstændighederne af alle andre dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for at finansinspektøren kan fastslå de i finansforordningens artikel 38, stk. 1, omhandlede forhold.

▼B

AFSNIT VIII

REGISTRERING AF FORSLAGENE OM INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSER EFTER FINANSINSPEKTØRENS PÅTEGNING

(Finansforordningens artikel 37)

Artikel 58

Forpligtelsesforslagene registreres i institutionens regnskab. Registreringen skal foretages på en sådan måde, at det for hver budgetpost for det enkelte regnskabsår til enhver tid er muligt at få et overblik over:

1) de disponible forpligtelser

2) de indgåede forpligtelser

3) foretagne betalinger i forbindelse med sådanne forpligtelser

4) restbeløbet for uindfriede forpligtelser.

Registreringen skal ligeledes gøre det muligt til enhver tid at få et overblik over:

1) de oprindelige forpligtelser, eventuelt forøget med supplerende forpligtelser

2) betalingerne i forbindelse med disse forpligtelser i tidligere regnskabsår

3) restbeløbet for uindfriede forpligtelser ved regnskabsårets begyndelse

4) betalingerne i løbet af regnskabsåret

5) endnu uindfriede forpligtelser.

På samme måde registreres de samlede foreløbige forpligtelser efter finansforordningens artikel 99.

Artikel 59

Regnskabet skal opstilles således, at finansinspektøren kan kontrollere, at udgiftsforpligtelserne og betalingerne er korrekt registreret.

AFSNIT IX

PÅTEGNING AF FORSLAGENE OM INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSER

(Finansforordningens artikel 38)

Artikel 60

Med forbehold af artikel 10 og 61 sker påtegningen ved, at finansinspektøren, en underordnet finansinspektør eller en ansat, der har modtaget fuldmagt eller underfuldmagt, jf. artikel 38, forsyner forpligtelsesforslaget med sin underskrift, og dette stemples med angivelse af datoen.

Artikel 61

I nødsfald kan påtegningen gives ved notat, telex eller ethvert andet middel, som utvetydigt viser, at det pågældende forpligtelsesforslag er blevet påtegnet.

Artikel 62

Hvis institutionens øverste myndighed efter finansforordningens artikel 39 ser bort fra, at finansinspektøren har afslået at give sin påtegning, sendes afgørelsen herom til den anvisningsberettigede, som returnerere forpligtelsesforslaget til finansinspektøren sammen med afgørelsen. Forpligtelsesforslaget og afgørelsen registreres i overensstemmelse med finansforordningens artikel 37.

Artikel 63

Artikel 60, 61 og 62 finder også anvendelse på de samlede foreløbige forpligtelser, der er omhandlet i finansforordningens artikel 99.

▼B

Artikel 64

Finder finansinspektøren de i finansforordningens artikel 28, stk. 2, artikel 37, 41 og 45 omtalte bilag, som er nærmere beskrevet i nærværende forordnings artikel 65 til 73, utilstrækkelige eller ufuldstændige, udsætter han sin påtegning og returnerer forslaget til den anvisningsberettigede med nøje angivelse af de ønskede bevisligheder.

AFSNIT X

BILAG

(Finansforordningens artikel 28, stk. 2, artikel 37, 41 og 45)

Afdeling I

Inkassering af fordringer

Artikel 65

Som bilag til støtte for indtægtsordrer betragtes: den afgørelse eller det dokument, der har affødt fordringen, ledsaget af ethvert dokument, der giver mulighed for at kontrollere fordringens art, beregningen af beløbet, forfaldsdatoen samt debitors identitet, f.eks.:

a) for så vidt angår de egne indtægter ([1])
   - for told, landbrugsafgifter og sukkerafgifter: medlemsstaternes regnskabsopgørelser i henhold til gennemførelsesforordningerne ([2])
   - for indtægter fra moms og BNI: budgettet for det regnskabsår (regnskabsår n), for hvilket beløbet fastlægges, samt for de respektive saldi (regnskabsår n), for hvilket beløbet fastlægges, samt for de respektive saldi (regnskabsår n+1 og følgende), de forskellige opgørelser, sammenfattende dokumenter og kontoudtog, der er omhandlet i gennemførelsesforordningerne ([2])

b) for så vidt angår de forskellige andre indtægter: den grundlæggende retsakt, beslutning, afgørelse, kontrakt eller aftale, hvorved fordringen er opstået, samt de bilag, hvori der redegøres for alle elementer, der indgår i beregningen.

Afdeling II

Afholdelse af udgifter

Artikel 66

For så vidt angår forslag om indgåelse af udgiftsforpligtelser, betragtes udkast til akter, der forpligter institutionen, som bilag, f.eks.:

a) i forbindelse med kontraktlig indfrielse af udgifter:

   udkast til aftale, kontrakt, ordreseddel eller andre bilag af lignende art, for indkøbsaftalers vedkommende eventuelt ledsaget af modtagne tilbud, begrundelsen for underhåndsaftalen og i givet fald udtalelsen fra Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Aftaler, i det følgende benævnt CCAM

b) i forbindelse med autonom tildeling af støtte:
   - for tildeling af finansiel støtte fra de forskellige fonde eller tilsvarende foranstaltninger: de dokumenter, der i givet fald kræves i de tilhørende grundforordninger samt udkast til beslutninger om ydelse af støtte
   - for tilskud i almindelighed:
     - modtagerens anmodning, i givet fald ledsaget af en beretning om anvendelsen af tidligere bevilgede tilskud

([1]) Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24).
([2]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89. — Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 (EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 9).

▼B

— begrundelsen for det tildelte beløb

— udkastet til den skriftlige aftale eller andre lignende bilag

— budgetoverslaget for den foranstaltning, for hvilken ansøgningen om tilskud er indgivet, eller et tilsvarende dokument.

Afdeling III

Fastsættelse og betaling af udgifter

Artikel 67

Som bilag for leverancer i almindelighed betragtes navnlig leverandørens faktura, eventuelt ledsaget af et eksemplar af det dokument, som ligger til grund for Fællesskabets forpligtelse (f.eks.: ordreseddel eller kontrakt).

I alle tilfælde skal det af leverandøren udfærdigede dokument angive:

— leverancernes art og mængde, i påkommende tilfælde med en beskrivelse af de dermed forbundne tjenesteydelser

— prisen pr. enhed og den samlede pris

— skatte- og afgiftsfritagelser; i givet fald en angivelse af de beløb i skatter, afgifter og told på leverancen, som er inkluderet i prisen.

Dette dokument eller et bilag hertil skal desuden være forsynet med en påtegning fra den anvisningsberettigede eller den af ham bemyndigede person om:

— at leverancen er behørigt modtaget med angivelse af dato og sted herfor

— at leverancen er opført på fortegnelsen, hvis dette kræves

— at alle elementer på fakturaen er kontrolleret

— at der foreligger en udtalelse fra CCAM, hvis en sådan kræves.

Artikel 68

For så vidt angår tjenesteydelser, betragtes navnlig leverandørens faktura (eller nota) som bilag.

Fakturaen (eller notaen) skal:

— indeholde oplysninger om tjenesteydelsens art, eventuel pris pr. enhed, den samlede pris, skatte- og afgiftsfritagelse eller, så vidt muligt, de beløb i skatter og afgifter på tjenesteydelsen, som er inkluderet i prisen

— bære påtegningen »bon à payer« (»kan betales«), med den anvisningsberettigedes eller den af ham bemyndige persons underskrift, hvorved det attesteres, at tjenesteydelsen er behørigt leveret, og at alle elementer på fakturaen (eller notaen) er kontrolleret.

Artikel 69

1. For så vidt angår undersøgelses- og forskningskontrakter, betragtes følgende som bilag:

a) et eksemplar af kontrakten og eventuelle tillægskontrakter, som skal vedlægges den første betalingsfuldmagt

b) ethvert dokument, som ifølge kontrakternes finansielle bestemmelser kan tjene som dokumentation for betalingerne (betalingsanmodninger fra kontrahenten, fakturaer anvisninger fra forvaltningsudvalg i tilfælde af associeringskontrakter samt ethvert andet dokument, der dokumenterer udgifterne). Den sidste betaling skal være ledsaget af et dokument med attestationen »tjenesteydelsen leveret« (»service fait«) udfærdiget af den anvisningsberettigede.

2. For så vidt angår beslutninger om tildeling af finansiel støtte fra de forskellige fonde eller tilsvarende foranstaltninger, betragtes følgende som bilag:

a) et eksemplar af beslutningen, der skal vedlægges den første betalingsfuldmagt

▼B

b) ethvert dokument, som ifølge de finansielle bestemmelser i grundforordningerne og i beslutningerne om tildeling af finansiel støtte kan tjene som dokumentation for betalingerne (betalingsanmodning, attestation for arbejdets påbegyndelse, situationsrapporter o.l.) Den sidste betaling skal være ledsaget af et dokument med attestation for programmets eller projektets fuldførelse samt en opgørelse over de udgifter, der faktisk er afholdt til det pågældende program eller projekt.

3. For så vidt angår de i artikel 66, litra b), andet led, omhandlede tilskud, betragtes følgende som bilag:

a) et eksemplar af beslutningen om ydelse af tilskuddet

b) modtagerens skriftlige accept af Fællesskabets kontrol, jf. finansforordningens artikel 87, og — hvis tilskuddets størrelse gør det berettiget — forelæggelse af en rapport om projektets gennemførelse og anvendelsen af de modtagne midler.

Artikel 70

For så vidt angår personaleudgifter, betragtes følgende som bilag:

a) for den månedlige løn:

— den fuldstændige liste over personalet med angivelse af alle elementer af vederlaget. Denne liste vedlægges betalingsordren

— en formular (skema vedrørende personlige oplysninger), som viser enhver ændring af ethvert element i vederlaget. Formularen udarbejdes på grundlag af de beslutninger, der træffes i hvert enkelt tilfælde

— hvis det drejer sig om ansættelser eller udnævnelser, skal fastsættelsen af den første løn ledsages af en bekræftet kopi af beslutningen om ansættelse eller udnævnelse

b) for øvrige vederlag (time- eller daglønnet personale):

en af den anvisningsberettigede udarbejdet opgørelse, som viser tilstedeværelsen i dage og timer

c) for overarbejde:

en af den dertil beføjede tjenestemand underskrevet opgørelse, som attesterer det overarbejde, den ansatte har udført

d) for udgifter i forbindelse med tjenesterejser:

— ordren om tjenesterejse behørigt underskrevet af den kompetente myndighed

— »afregning for tjenesterejse« (»ordre de mission«) med angivelse af bl.a. tjenesterejsens mål, dato og tidspunkt for afgang og ankomst til målet, befordringsudgifter, opholdsudgifter og øvrige behørigt godkendte udgifter i henhold til dokumentation; afregningen underskrives af den, som har foretaget tjenesterejsen, og den dertil befuldmægtigede overordnede myndighed

e) for andre personaleudgifter:

de bilag, som refererer til den afgørelse, der danner hjemmel for udgiften, og som indeholder alle elementer i beregningen.

Artikel 71

For enhver forpligtelse, der indfries ved ratevis betaling, ledsages den første betalingsordre af en bekræftet kopi af kontrakten eller beslutningen om tildeling af finansiel støtte. På de øvrige betalingsordrer henvises der til dette dokument og de(n) foregående betaling(er).

Ved udfærdigelsen af den sidste betalingsordre skal den anvisningsberettigede attestere, at den pågældende foranstaltning er afsluttet, således at de regnskabsmæssige konsekvenser heraf kan drages, i givet fald med bortfald af indgåede, men endnu ikke indfriede forpligtelser til følge.

Når der i henhold til finansforordningens artikel 1, stk. 7, er fastsat en frist, skal det i regnskabet være muligt at finde frem til og uddrage de

▼B

forpligtelser, der ikke er endeligt indfriet en måned inden den pågældende dato. De anvisningsberettigede skal herefter forberede forslaget til bortfald af den ikke indfriede forpligtelse, eller, hvis betingelserne i artikel 1, stk. 7, er opfyldt, fremlægge et forslag om ændring af den oprindelige forpligtelse, ledsaget af den relevante begrundelse herfor.

Artikel 72

Er flere betalinger baseret på et enkelt bilag, skal der i alle betalingsordrerne henvises til det oprindelige bilag og til nummeret på den betalingsordre, det ledsager.

Artikel 73

Undtagen i de i artikel 65 til 72 nævnte tilfælde kan den anvisningsberettigede, hvis et originalt bilag ikke kan fremlægges, erstatte dette med en bekræftet kopi, og han skal i så fald angive årsagen til, at originalen ikke har kunnet fremlægges, og attestere, at betaling ikke har fundet sted.

AFSNIT XI

YDELSE AF FORSKUD

(Finansforordningens artikel 46)

Artikel 74

Ud over forskud i henhold til vedtægten eller en bestemmelse i en forskrift kan den anvisningsberettigede udbetale forskud til dækning af udgifter, som en tjenestemand eller anden ansat skal afholde for sin institutions regning. Disse udgifter, som i almindelighed henhører under personale- og driftsudgifter, kan være foranlediget af særlige opgaver, eller der kan være tale om forventede udgifter af endnu ukendt art eller størrelse.

Artikel 75

Ydelsen af sådanne forskud og udpegelsen af den pågældende tjenestemand eller ansatte sker — på forslag af den anvisningsberettigede og efter pågtegning af finansinspektøren og positiv udtalelse fra regnskabsføreren — på grundlag af en af de i finansforordningens artikel 22 omhandlede myndigheder truffet beslutning, som fastsætter forskuddets størrelse og varigheden af den periode, hvori det kan anvendes.

Hvis arten af en udgift er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed, er enhver udbetaling af forskud betinget af, at der forinden er udarbejdet et forslag om indgåelse af udgiftsforpligtelser herfor.

Artikel 76

Den udpegede tjenestemand eller ansatte er ansvarlig for de midler, der stilles til hans rådighed, og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre disse.

Senest ti dage efter gennemførelsen af den opgave, hvortil forskuddet var ydet, forelægger den pågældende regnskabsføreren en detaljeret redegørelse for anvendelsen af forskuddet og tilbagebetaler et eventuelt restbeløb.

Senest seks uger efter samme dato afvikler den anvisningsberettigede forskuddet med henblik på at kunne afslutte den interimskonto, som blev oprettet ved ydelsen.

▼B

AFSNIT XII

BANK- OG POSTGIROKONTI

(Finansforordningens artikel 53)

Artikel 77

For at gennemføre finansielle transaktioner kan institutionen åbne bank- og/eller postgirokonti i medlemsstaterne og eventuelt i tredjelande.

Artikel 78

Institutionen kan ligeledes være indehaver af konti i hver medlemsstats seddelbank eller det dér autoriserede pengeinstitut.

Artikel 79

Institutionen meddeler alle pengeinstitutter, hvor den har åbnet konti, navnene på og underskriftsprøver fra de ansatte, som er udpeget af den og er beføjet til at åbne konti og disponere over disse, tillige med eventuelle maksimumsbeløb, som hver enkelt befuldmægtiget må hæve.

Artikel 80

For at der kan disponeres over kontiene, kræves det, at to behørigt befuldmægtigede ansatte underskriver i fællesskab, hvoraf den ene skal være regnskabsføreren, en underordnet regnskabsfører eller en forskudsbestyrer.

Med henblik på gennemførelse af finansforordningens artikel 53 udpeger institutionen de ansatte, som er bemyndiget til at underskrive checks samt postgiro- og bankoverførsler.

Inden de pågældende ansatte skriver under, skal de sikre sig, at der er overensstemmelse mellem betalingsordrerne og checkene og postgiro- og bankoverførslerne.

Artikel 81

Som hovedregel skal betaling af:

— tjenestemænds og øvrige ansattes månedlige vederlag

— udgifter til leverancer eller tjenesteydelser på mere end ►**M4** 420 ◄ ECU

ske pr. check eller pr. postgiro- eller bankoverførsel.

AFSNIT XIII

FORSKUDSFORVALTNING

(Finansforordningens artikel 54)

Artikel 82

Der kan oprettes forskudsforvaltninger, når betalingen af visse udgifter som følge af disses art eller særligt hastende karakter ikke kan foretages på grundlag af en betalingsordre, der er underskrevet af den anvisningsberettigede og påtegnet af finansinspektøren. Uanset finansforordningen artikel 40 og 51 kan forskudsbestyreren foreløbig fastsætte og betale udgifter under forbehold af senere anvendelse af finansforordningens artikel 40, 41, 44, 45, 47 og 50.

Beslutning om oprettelse af forskudsforvaltninger og om væsentlige ændringer i vilkårene for disses funktion træffes af de i finansforordningens artikel 22 nævnte myndigheder på behørigt begrundet forslag af den anvisningsberettigede og efter positiv udtalelse fra regnskabsføreren og finansinspektøren.

▼B

Artikel 83

Beslutning om udnævnelse af en forskudsbestyrer træffes af de i finansforordningens artikel 22 nævnte myndigheder på forslag af den anvisningsberettigede og efter positiv udtalelse fra regnskabsføreren.

I denne beslutning påmindes der om forskudsbestyrerens ansvar.

Artikel 84

De i artikel 82 og 83 omhandlede beslutninger meddeles de anvisningsberettigede, finansinspektøren, regnskabsføreren og Revisionsretten.

Artikel 85

1. Beslutningen om oprettelse af en forskudsforvaltning indeholder bl.a. bestemmelser vedrørende:

a) formålet med og maksimumsbeløbet for de forskud, der kan bevilges

b) eventuel åbning af en bankkonto og/eller en postgirokonto i den pågældende institutions navn

c) arten af og maksimumsbeløbet for hver udgift, som kan betales uden forudgående tilladelse

d) hyppigheden af og fremgangsmåden for fremlæggelse af bilag

e) en eventuel genoprettelse af forskuddet

f) den frist, inden for hvilken forskudsforvaltningens transaktioner skal være afviklet.

2. Betalinger må kun foretages på grundlag af og inden for rammerne af forudgående forpligtelser, der er undertegnet af den anvisningsberettigede og påtegnet af finansinspektøren.

Artikel 86

Efter finansforordningens artikel 54, stk. 2, er regnskabsføreren den eneste, der kan overføre midler til forskudsforvaltningerne.

De pågældende forskudsforvaltninger kan dog direkte opføre forskellige lokale indtægter hidrørende fra:

— salg af materiel

— publikationer

— diverse tilbagebetalinger

— renteafkast mv.

idet de opgøres i henhold til gældende bestemmelser i finansforordningen og denne forordning.

Regnskabsføreren fratrækker de pågældende beløb ved senere tilførsel af midler til de samme forskudsforvaltninger.

Artikel 87

Hver forskudsbestyrer er over for den anvisningsberettigede ansvarlig for fastsættelsen af betalingen af gældsforpligtelser over for tredjemand og over for regnskabsføreren for, at betalingerne foretages.

Artikel 88

Forskudsbestyreren fører regnskab over de midler, han har til rådighed, over de afholdte udgifter og over de inkasserede indtægter i overensstemmelse med regnskabsførerens instrukser.

Artikel 89

Forskudsbestyreren træffer de nødvendige forholdsregler til at sikre de midler, som er stillet til hans rådighed.

▼B

Artikel 90

Uafhængigt af finansinspektørens kontrol skal regnskabsføreren så vidt muligt jævnligt selv kontrollere eller lade en underordnet regnskabsfører eller en tjenestemand, der er specielt befuldmægtiget hertil — som regel på stedet og uanmeldt — kontrollere, at de midler, som er betroet forskudsbestyrerne, er til stede, og at regnskabet er ført korrekt.

Artikel 91

Regnskabsføreren og finansinspektøren underretter hinanden om resultatet af deres kontrol og meddeler den anvisningsberettigede dette.

AFSNIT XIV

BETALING AF RENTE VED TILBAGEFORDRING AF URETMÆSSIGT UDBETALTE BELØB

(Finansforordningens artikel 49)

Artikel 92

Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse i tilfælde af tilbagefordring af uretmæssigt udbetalte beløb, der tilkommer Fællesskabet, med forbehold af eventuelle bestemmelser i de grundlæggende retsakter om EF's sektorpolitikker.

Artikel 93

1. Den i finansforordningens artikel 28, stk. 2, omhandlede indtægtsordre skal for enhver konstateret fordring i forbindelse med tilbagefordring af et uretmæssigt udbetalt beløb angive en forfaldsdato.

2. Regnskabsføreren kan sammen med den pågældende anvisningsberettigede kun give henstand med betalingen efter behørigt begrundet skriftlig anmodning fra debitor, hvis denne forpligter sig til at betale rente efter den i artikel 94 anførte sats i hele henstandsperioden regnet fra den oprindelige forfaldsdato.

3. Hvis der gives henstand, kan regnskabsføreren for bedre at beskytte Fællesskabets rettigheder forlange, at debitor stiller sikkerhed for både hovedstol og rente af gælden.

Artikel 94

1. Enhver fordring, der ikke er indfriet på forfaldsdagen, er rentebærende efter følgende bestemmelser:

— for fordringer udtrykt i ecu: til den rentesats, som Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvender på sine transaktioner i ecu [1], forhøjet med halvandet point

— for fordringer udtrykt i national valuta: til satsen for den tremåneders interbankrente (ved salg) på det pågældende marked, forhøjet med halvandet point

2. Der anvendes den rentesats, der gælder i den måned, hvor forfaldsdatoen falder.

3. Rentebeløbet beregnes fra forfaldsdatoen i indtægtsordren til den dato, hvor hele gælden er tilbagebetalt.

Artikel 95

Regnskabsføreren kan efter aftale med finansinspektøren afstå fra at opkræve rente, når den finansielle indvirkning — på grund af beløbets størrelse eller forsinkelsens varighed — er ubetydelig i forhold til de administrative omkostninger herved.

---

[1] Disse satser offentliggøres hver måned i C-nummeret i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼B

Artikel 96

Enhver delvis betaling fratrækkes først morarenterne efter artikel 94 og dernæst hovedstolen.

AFSNIT XV

FREMGANGSMÅDE VED INDKALDELSE AF BUD

(Bundet udbud og frit udbud)

(Finansforordningens artikel 57)

Artikel 97

De i dette afsnit omhandlede fremgangsmåder finder anvendelse, jf. dog artikel 126 til 129.

Artikel 98

Indkaldelsen af bud udformes så vidt muligt efter en standardformular eller en standardtekst.

Artikel 99

Indkaldelsen af bud skal bl. a. indeholde oplysninger om:

a) de nærmere regler for afgivelse og udformning af bud, herunder om der kræves udfyldt en standardiseret svarformular

b) anvendelse af protokollen vedrørende privilegier og immuniteter såvel som henvisninger til fortegnelsen over de almindelige betingelser, der finder anvendelse på den pågældende aftale (materiel, arbejder, tjenesteydelser eller publikationer), og i givet fald til det dokument, som vedrører de særlige vilkår for aftalen

c) en klausul om, at udbudsbetingelserne betragtes som accepteret ved afgivelse af bud

d) besigtigelsesvilkårene, som skal præciseres nøjagtigt, hvis en besigtigelse på stedet er påregnet

e) buddenes gyldighedsperiode, inden for hvilken de bydende skal vedstå alle betingelserne i deres bud

f) den konventionalbod, som er fastsat, hvis kontraktens bestemmelser tilsidesættes

g) de angivelser, som fakturaerne (eller de tilhørende bilag) skal indeholde i henhold til artikel 65 til 73

h) forbuddet mod enhver form for kontakt mellem institutionen og den bydende bortset fra følgende undtagelsestilfælde:

   1. inden udløbet af fristen for indgivelse af bud:

      — på de bydendes foranledning:

        supplerende oplysninger, som kun har til formål at gøre nærmere rede for udbuddets karakter, må meddeles de bydende

      — på institutionernes foranledning:

        hvis institutionens tjenestegrene bliver opmærksomme på fejl, unøjagtigheder, udeladelser eller andre materielle mangler i udbudsteksten, må de underrette de pågældende herom på nøjagtig samme måde, som blev fulgt ved indkaldelsen af bud

   2. efter åbningen af buddene og på foranledning af institutionens tjenestegrene:

      — hvis et bud nødvendiggør, at der indhentes yderligere oplysninger, eller med henblik på at korrigere åbenlyse, materielle fejl i udformningen af buddet, må institutionen tage initiativ til en kontakt med den bydende.

Artikel 100

I de tilfælde, hvor der har fundet kontakter sted under de i artikel 99, litra h), anførte omstændigheder, udarbejdes der en »notits til sagens

▼B

akter«, og kontakten (kontakterne) omtales i den rapport, som senere forelægges CCAM.

Artikel 101

Fortegnelsen over de almindelige betingelser, der finder anvendelse på den pågældende aftale, vedlægges indkaldelsen af bud. I givet fald vedlægges tillige et dokument, som indeholder de særlige betingelser vedrørende aftalen.

Artikel 102

Fristen for indgivelse af bud fastsættes afhængigt af aftalens art, under hensyn til hvor lang tid det tager at forberede svaret på indkaldelsen af bud.

Artikel 103

Fremsendelse af buddene sker efter de bydendes eget valg:

— pr. post

  det præciseres i så fald i indkaldelsen af bud, at disse betragtes som indgivet på afsendelsesdagen, idet poststemplets dato er afgørende. Postforsendelser skal være anbefalede, eller

— ved indlevering til institutionens tjenestegrene enten direkte eller af den bydendes stedfortræder, herunder private postbesørgelsesfirmaer

  det præciseres i så fald i indkaldelsen af bud, på hvilken dag og på hvilket klokkeslæt kuverterne skal være afleveret i institutionen, og til hvilken tjenestegren de skal afleveres mod dateret og underskrevet kvittering.

Datoen er den samme i begge tilfælde.

Af fortrolighedshensyn og for at undgå enhver form for problemer skal følgende passus figurere i indkaldelsen af bud: »Buddet skal fremsendes i dobbelt kuvert. Begge kuverter skal være lukkede, og den inderste skal foruden angivelsen af den tjenestegren, den er stilet til som anført i indkaldelsen, bære påskriften »Udbud — må ikke åbnes af den interne posttjeneste« (»appel d'offres — à ne pas ouvrir par le service du courrier«). Hvis der benyttes selvklæbende kuverter, skal de lukkes med klæbestrimmel, og afsenderens underskrift påføres tværs hen over denne.«

Artikel 104

Alle bud skal åbnes.

Buddene åbnes af et særligt udvalg. Finansinspektøren skal underrettes om åbningen af buddene. Finansinspektøren eller dennes repræsentant kan, hvis han måtte ønske det, deltage som observatør.

Bud, der ikke opfylder de specifikke udbudsbetingelser, udelukkes.

Udvalgets medlemmer skal parafere hver side i hvert bud og udarbejde en rapport om åbningen af de indkomne bud, hvoraf det navnlig skal fremgå, hvilke bud der opfylder betingelserne, samt hvilke der ikke gør det, med angivelse af årsagen hertil.

Artikel 105

Alle bydende får besked om resultatet af deres bud.

▼B

AFSNIT XVI

FASTSÆTTELSE AF DE FORSKELLIGE BELØBSGRÆNSER I FORBINDELSE MED AFTALER

(Finansforordningens artikel 128)

Artikel 106

Den øvre beløbsgrænse for indgåelse af en underhåndsaftale i medfør af finansforordningens artikel 58, litra a), fastsættes til ►**M4** 13 800 ◄ ECU.

Artikel 107

Den i finansforordningens artikel 60 omhandlede nedre beløbsgrænse for, hvornår der skal indhentes udtalelse fra CCAM, fastsættes til ►**M4** 48 200 ◄ ECU.

Artikel 108

Den i finansforordningens artikel 62 omhandlede beløbsgrænse for obligatorisk sikkerhedsstillelse fastsættes til ►**M4** 345 000 ◄ ECU.

Artikel 109

De i finansforordningens artikel 63 omhandlede øvre beløbsgrænser for aftaler om betaling efter regning eller faktura fastsættes til:

— ►**M4** 1 050 ◄ ECU for udgifter, der afholdes på institutionens midlertidige arbejdssteder

— ►**M4** 2 700 ◄ ECU for udgifter, der afholdes udenfor institutionens midlertidige arbejdssteder.

Artikel 110

I medfør af finansforordningens artikel 97 om indgåelse af aftaler, der involverer bevillinger til forskning og teknologisk udvikling, fastsættes følgende beløbsgrænser:

— den øvre beløbsgrænse for indgåelse af underhåndsaftaler fastsættes til ►**M4** 103 500 ◄ ECU for videnskabeligt og teknisk udstyr samt for bygge- og anlægsarbejder

— de nedre beløbsgrænser for, hvornår der skal indhentes udtalelse fra CCAM, fastsættes:

  a) for videnskabeligt og teknisk udstyr til ►**M4** 483 000 ◄ ECU

  b) for varer og materiel, som ikke har videnskabelig og teknisk karakter, til ►**M4** 103 500 ◄ ECU

  c) for varer og materiel, som ikke har videnskabelig og teknisk karakter, når finansforordningens artikel 58, litra c), d) og e), finder anvendelse, til ►**M4** 34 500 ◄ ECU.

AFSNIT XVII

OPGAVERNE FOR DE RÅDGIVENDE UDVALG FOR INDKØB OG AFTALER (CCAM)

(Finansforordningens artikel 60 og 97)

Afdeling I

Almindelige bestemmelser

Artikel 111

På de i finansforordningens artikel 60, 61 og 97 fastsatte betingelser anmodes CCAM som rådgivende organ om at afgive udtalelse om:

a) alle udkast til aftaler om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser, herunder undersøgelser, til beløb, som er større end de i denne forordnings artikel 107 og 110 nævnte, samt om forslag vedrørende erhvervelse af fast ejendom uanset beløbets størrelse

▼B

b) udkast til tillægsaftaler til de under litra a) nævnte aftaler i alle tilfælde af grundlæggende ændringer, navnlig hvor de pågældende tillægsaftaler kan bevirke, at den oprindelige aftales beløb ændres

c) udkast til tillægsaftaler, som bevirker, at det samlede beløb for en allerede indgået aftale, som oprindelig lå under de i litra a) omhandlede grænser, overstiger disse grænser

d) formularer og standardtekster vedrørende indkaldelse af bud samt udkast, som afviger væsentligt fra sådanne standardtekster

e) udkast til indkaldelse af bud af særlig betydning eller karakter

f) spørgsmål i forbindelse med aftalers indgåelse eller gennemførelse (annullering af bestillinger, anmodninger om eftergivelse af konventionalbod for forsinket opfyldelse, afvigelser fra de særlige og de almindelige udbudsbetingelser mv.), når spørgsmålet er betydningsfuldt nok til at begrunde anmodningen om udtalelse

g) udkast til aftaler til beløb, som er mindre end det i litra a) fastsatte, på begæring af den kompetente anvisningsberettigede eller et medlem af CCAM, når en af dem finder, at de pågældende aftaler giver anledning til principspørgsmål eller er af særlig karakter.

Artikel 112

CCAM afgiver:

a) henstillinger vedrørende den almindelige politik for indkøb i og uden for Fællesskabet og foretager eller lader eventuelt foretage undersøgelser heraf

b) henstillinger om den nærmere fastsættelse af de almindelige betingelser for indkøb og aftaler.

Artikel 113

Sager, som forelægges CCAM til udtalelse, skal være ledsaget af en rapport, som udarbejdes og forelægges af den ansvarlige tjenestemand eller af en stedfortræder udpeget af den anvisningsberettigede.

Denne rapport skal bl. a. indeholde:

a) en teknisk og økonomisk vurdering af hvert enkelt bud, med en sammenlignende oversigt over priserne pr. enhed

b) en begrundelse for det anbefalede valg af bydende.

Artikel 114

For hver enkelt sags vedkommende afgives der en udtalelse underskrevet af formanden for CCAM. Denne udtalelse meddeles de berørte tjenestegrene.

Artikel 115

Hvert CCAM vedtager selv sin forretningsorden. Denne meddeles den pågældende institution, de øvrige institutioners CCAM samt Revisionsretten.

Hver CCAM sørger for sit vedkommende for en korrekt anvendelse af de rådsdirektiver, som er omhandlet i artikel 126.

Afdeling II

Særlige bestemmelser vedrørende det fælles forskningscenter

Artikel 116

Kommissionen kan fastsætte passende interne bestemmelser vedrørende sammensætningen af CCAM og dettes opgaver, når det drejer sig om Det Fælles Forskningscenters virksomhed, i betragtning af de særlige behov, der gør sig gældende i den sammenhæng.

De interne bestemmelser udarbejdes efter høring af finansinspektøren og tilstilles Europa-Parlamentet og Revisionsretten til orientering.

▼B

Afdeling III

Institutionernes [1] fælles rådgivende udvalg for indkøb og aftaler (CCAMI)

Artikel 117

Kollegiet af administrationschefer for Fællesskabets institutioner kan træffe foranstaltninger til at nedsætte et CCAMI, der i overensstemmelse med kravet om forsvarlig økonomisk forvaltning skal styrke samarbejdet mellem institutionerne med henblik på fælles indgåelse af visse aftaler om indkøb samt af andre aftaler i forbindelse med forvaltningen af bevillinger til finansiering af fællesinstitutionelle foranstaltninger.

Artikel 118

CCAMI har bl. a. følgende opgaver:

a) Det afgiver udtalelse, når alle eller flere institutioner beslutter at indgå fælles aftaler på de i artikel 117 anførte områder på grund af de økonomiske fordele, som denne fremgangsmåde kan indebære.

   Udvalget udtaler sig heri om den fulgte fremgangsmådes formelle rigtighed, om valget af bydende samt generelt om de betingelser, der er fastsat for indgåelse af aftalen, under hensyntagen til samtlige institutioners interesse.

   I dette tilfælde skal de enkelte institutioners CCAM ikke høres desangående, men de underrettes om udtalelsen.

b) Det kan, navnlig på anmodning af en eller flere administrationschefer eller et eller flere CCAM, undersøge og rådgive i spørgsmål, der kan være af interesse eller få konsekvenser på interinstitutionelt plan, i forbindelse med indgåelse af de i artikel 117 anførte aftaler.

   I den sammenhæng undersøger udvalget spørgsmålet og fremsætter de forslag, som findes hensigtsmæssige.

Artikel 119

CCAMI består af to repræsentanter for hver institution, så vidt muligt udpeget blandt medlemmerne af institionens CCAM, idet der efter fælles aftale mellem institutionerne foruden repræsentanterne for de enkelte administrationers tjenestegrene skal være:

— en repræsentant for de for juridiske spørgsmål ansvarlige tjenestegrene

— en repræsentant for de for finanser ansvarlige tjenestegrene

— en repræsentant for finansinspektøren, med observatørstatus.

For så vidt angår repræsentanterne for disse tre tjenestegrene vil institutionerne indbyrdes kunne aftale en turnusordning.

Formandskabet for CCAMI varetages af institutionerne på skift for en periode på to år.

Kommissionen varetager sekretariatet for CCAMI.

Artikel 120

Hvad proceduren angår, finder artikel 113 og 114 anvendelse.

Artikel 121

CCAMI fastsætter selv sin forretningsorden. Det giver hver institution meddelelse om dens ordlyd.

---

[1] Jf. finansforordningens artikel 22, stk. 5.

▼B

AFSNIT XVIII

FORUDGÅENDE SIKKERHEDSSTILLELSE FOR AFTALERNES GENNEMFØRELSE

(Finansforordningens artikel 62)

Artikel 122

Når det som garanti for aftalernes gennemførelse kræves, at leverandører af varer, entreprenører eller leverandører af tjenesteydelser på forhånd stiller sikkerhed, skal denne sikkerhed dække ikke blot hele garantiperioden, men en periode, der er tilstrækkelig lang til, at man kan søge sig fyldestgjort i sikkerheden. Den skal i princippet stilles i form af en indbetaling til institutionen i samme valuta som den, der er angivet for betalingen af leverancer eller arbejdsydelser.

Artikel 123

Sikkerheden kan antage form af en selvskyldnerkaution stillet af en af institutionens regnskabsfører godkendt tredjemand. Denne kaution stilles i den valuta, som betalingen efter kontrakten eller aftalen skal foretages i, og er omfattet af de samme regler, som den sikkerhed, der er nævnt i artikel 122.

Artikel 124

Til støtte for den første betalingsfuldmagt, som udstedes til gennemførelse af en aftale, der kræver sikkerhedsstillelse, suppleres de sædvanlige bilag med en af regnskabsføreren bekræftet kopi af den kvittering, som er udstedt ved indbetalingen af sikkerheden, eller af en af regnskabsføreren bekræftet kopi af den erklæring, som er modtaget fra den virksomhed eller tredjemand, som stiller sikkerheden.

Artikel 125

Sikkerheden tilbagebetales, eller de i artikel 123 nævnte kautioner, som erstatter den, frigøres på de betingelser, som er fastsat i bestemmelserne vedrørende aftaler, undtagen i tilfælde af manglende eller forsinket gennemførelse, jf. finansforordningens artikel 62, fjerde afsnit.

AFSNIT XIX

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FÆLLESSKABSINSTITUTIONERNES ANVENDELSE AF RÅDETS DIREKTIVER OM OFFENTLIGE BYGGE- OG ANLÆGSARBEJDER, OM INDKØB OG OM TJENESTEYDELSER

(Finansforordningens artikel 64)

Artikel 126

Rådets direktiver om offentlige bygge- og anlægsarbejder, om indkøb og om tjenesteydelser finder anvendelse på institutionernes indgåelse af aftaler, hvis aftalebeløbet er lig med eller overstiger de i disse direktiver fastsatte beløbsgrænser.

Artikel 127

Udtrykkene »bygge- og anlægskontrakt«, »indkøbsaftale« og »tjenesteydelsesaftale« fortolkes i overensstemmelse med definitionerne i de i artikel 126 omhandlede direktiver.

Artikel 128

Hver institution betragtes — i det omfang aftalerne finansieres over bevillinger, der er opført under institutionens egen sektion i det almindelige budget — som »ordregivende myndighed« efter de i artikel 126 omhandlede.

▼B

Artikel 129

Institutionerne skal, når de indgår aftaler om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser, overholde de i de pågældende direktiver fastsatte bestemmelser for så vidt angår:

— reglerne om avertering

— de fælles regler vedrørende tekniske specifikationer

— de fælles regler for deltagelse

— kriterierne for kvalitativ udvælgelse

— kriterierne for tildeling af kontrakter.

AFSNIT XX

FASTSÆTTELSE AF VÆRDIEN AF LØSØRE, SOM SKAL OPFØRES PÅ MÆNGDE- OG VÆRDIFORTEGNELSEN

(Finansforordningens artikel 65)

Artikel 130

På mængde- og værdifortegnelsen opføres alt løsøre:

— med en anskaffelsesværdi på ►**M4** 420 ◄ ECU eller derover

— med en brugstid på over et år (to år for løsøre af videnskabelig og teknisk art [1])

— som ikke har karakter af forbrugsgoder.

Løsøre, der anskaffes, skal registreres i mængde- og værdifortegnelsen, hvori kvitteringer for modtagelsen indgår som integrerende dele, med en passende beskrivelse af den pågældende genstand og angivelse af dens placering, anskaffelsesdato og pris pr. enhed.

Kvitteringer for modtagelsen betragtes som passende beskrivelse.

Artikel 131

Ved institutionernes kontrol af mængde- og værdifortegnelsen skal de forvisse sig om, at hver enkelt løsøregenstand forefindes og svarer til angivelserne i mængde- og værdifortegnelsen. Kontrollen gennemføres som led i et treårligt kontrolprogram.

AFSNIT XXI

AVERTERING VEDRØRENDE SALG AF LØSØRE

(Finansforordningens artikel 66)

Artikel 132

1. Salg af løsøre offentliggøres:

a) ved passende lokal avertering, når købsværdien pr. enhed er på ►**M4** 8 100 ◄ ECU eller derover. Der skal gå mindst 14 dage mellem den sidste avertering og salgsaftalens indgåelse

b) i en meddelelse om salg i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når købsværdien pr. enhed er på ►**M4** 391 100 ◄ ECU eller derover. Passende avertering kan desuden finde sted i medlemsstaternes presse. Der skal gå mindst en måned mellem tidspunktet for offentliggørelsen af meddelelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og salgsaftalens indgåelse.

2. Avertering kan undlades, når en sådan fremgangsmåde på grund af omkostningerne ved averteringen ikke frembyder særlige fordele.

3. Institutionerne er forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at søge at opnå den bedst mulige pris ved salg af løsøre.

[1] Fastsat for Det Fælles Forskningscenter i »Instrukssamling for opgørelse« (dok. 13.131/XV/68-F) og »Materielfortegnelse — generelt« (dok. 2168/IX/1972-F — med senere opdateringer).

▼B

AFSNIT XXII

REGNSKABSKONTOPLANENS UDARBEJDELSE OG FUNKTION

(Finansforordningens artikel 70)

Artikel 133

Udarbejdelse af regnskabskontoplanen

Regnskabskontoplanen udarbejdes i to adskilte men samordnede dele, som gør det muligt at føre:

— budgetregnskabet

— det almindelige regnskab.

Artikel 134

Budgetregnskabet

1. Budgetregnskabet omfatter for hver underinddeling af budgettet:

a) For så vidt angår udgifter:

— bevillinger godkendt via det oprindelige budget, bevillinger opført på tillægs- og/eller ændringsbudgetter, bevillinger afsat som følge af deltagelse af tredjemand, bevillinger som følge af overførsler samt det samlede beløb for de således disponible bevillinger. Forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger registreres og følges særskilt

— regnskabsårets forpligtelser og betalinger.

b) For så vidt angår indtægter:

— overslag opført i det oprindelige budget, overslag opført i tillægs- og/eller ændringsbudgetter, indtægter hidrørende fra bidrag fra tredjemand samt det samlede beløb for de således anslåede indtægter

— regnskabsårets konstaterede fordringer og inkasserede beløb.

c) Uindfriede forpligtelser og udestående fordringer fra tidligere regnskabsår.

Endvidere opføres på budgetregnskabet de samlede foreløbige forpligtelser vedrørende Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og de dertil svarende betalinger i form af forskud.

Disse forpligtelser opstilles således, at de kan sammenholdes med de samlede bevillinger til EUGFL, Garantisektionen.

2. Der oprettes særskilte konti for separat at kunne følge:

— udnyttelsen af fremførte bevillinger

— udnyttelsen af genopførte bevillinger

— afviklingen af uindfriede forpligtelser.

For så vidt angår indtægterne, oprettes der særskilte konti for separat at kunne følge udestående fordringer fra tidligere regnskabsår.

3. Kontiene kan specificeres, således at det bliver muligt at fastslå resultaterne efter formål.

4. Kontiene føres i bøger efter et løsbladssystem eller ved hjælp af edb.

Artikel 135

Det almindelige regnskab

1. Det almindelige regnskab giver mulighed for at opstille en oversigt over institutionens aktiver og passiver.

2. Regnskabskontoplanen for det almindelige regnskab opstilles efter et decimalklassifikationssystem.

▼B

3. Regnskabssystemet skal omfatte følgende kontoklasser:

— klasse 1: konti for permanent kapital

— klasse 2: konti for anlægsaktiver

— klasse 3: lagerkonti

— klasse 4: debitor- og kreditorkonti

— klasse 5: kasse- og bankkonti

— klasse 6: udgiftskonti

— klasse 7: indtægtskonti

— klasse 8: særlige konti.

4. Hver klasse omfatter tocifrede grupper, som igen er inddelt i trecifrede undergrupper. Afhængigt af institutionens behov har de konti, der underinddeler disse undergrupper, fem eller seks cifre.

5. I klasse 4, debitor- og kreditorkonti, opføres alle transaktioner med tredjemand og periodeafgrænsningsposteringer.

Den indeholder navnlig de interimskonti, der gør det muligt at opføre indtægterne fra tilbagebetalingen af acontobeløb som nævnt i finansforordningens artikel 7, nr. 7, samt de konti, der gør det muligt at følge genanvendelsen som nævnt i finansforordningens artikel 27, stk. 2.

6. I klasse 5, kasse- og bankkonti, opføres transaktioner vedrørende værdipapirbeholdninger, kasse-, bank- og postgirotransaktioner samt de transaktioner, som udføres af underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrere. Der oprettes en særskilt konto for hver bankkonto, postgirokonto, kasse- og forskudsforvaltning.

7. I klasse 6, udgiftskonti, opføres bruttosummen af de udgifter, som er opført på budgetregnskabet.

Der oprettes særskilte konti for udgifter vedrørende:

— det indeværende regnskabsårs bevillinger

— bevillinger fremført i henhold til finansforordningens artikel 7, nr. 1, litra b)

— bevillinger fremført i henhold til finansforordningens artikel 7, nr. 1, litra a)

— bevillinger fremført i henhold til finansforordningens artikel 7, nr. 2

— bevillinger vedrørende tredjemands deltagelse i henhold til finansforordningens artikel 4, stk. 2.

8. I klasse 7, indtægtskonti, opføres summen af de inkasserede beløb på budgetregnskabet.

Der oprettes særskilte konti for inkasseringer vedrørende:

— konstaterede fordringer for det indeværende regnskabsår

— udestående fordringer fra tidligere regnskabsår.

9. I klasse 8, særlige konti, opføres ved årets udgang transaktioner vedrørende regnskabsafslutningen.

10. Hver institutions regnskabsfører opstiller en detaljeret regnskabskontoplan efter det i stk. 3 nævnte regnskabssystem, jf. dog artikel 21. Han opretter grupper, undergrupper og konti afhængigt af sin forvaltnings særlige behov og anfører i hvert enkelt tilfælde formålet med og funktionsvilkårene for kontiene.

Artikel 136

Det almindelige regnskabs funktion

1. Det almindelige regnskab føres pr. kalenderår som dobbelt bogholderi.

2. Kontiene føres i bøger efter et løsbladssystem eller ved hjælp af edb.

▼B

3. Regnskabet danner grundlag for opstillingen af en samlet balance, dvs. en opgørelse over alle institutionens aktiv- og passivkonti, herunder alle opgjorte konti, med angivelse af hver enkelt kontos:

— nummer

— tekst

— samlede beløb i debet

— samlede beløb i kredit

— saldo.

4. Kontiene føres på en sådan måde, at der kan foretages en detaljeret analyse af transaktionerne og saldiene. De finansielle oversigter skal ved hjælp af en passende opdeling give et korrekt billede af institutionens væsentlige aktiver og passiver. Endnu ikke inkasserede indtægter opføres på periodeafgrænsningskontoens passivside, og de dertil svarende fordringer opføres på aktivsiden under rubrikken »diverse debitorer« eller andre relevante rubrikker. De af regnskabsårets udgifter, der endnu ikke er konteret i forvaltningsregnskabet, opføres på periodeafgrænsningskontoens aktivside under rubrikken »udgifter, der skal konteres«. Forvaltningsregnskabet skal indeholde alle de elementer, som gør det muligt at sammenholde det med balancen.

Saldoen på hver konto afstemmes regelmæssigt med bilag eller anden dokumentation, bl. a. med:

— konti over faste aktiver, som foreskrevet i artikel 130

— indeståender på bank- og postgirokonti, ved en almindelig afstemning med de af pengeinstitutterne fremsendte kontoudtog

— kassebeholdningen, ved afstemning med kassebøgerne

— forskudsforvaltninger og andre forskud i henhold til artikel 74, ved at kontrollere, om reglerne for forskudsforvaltningerne og for udbetaling af forskud samt bogføringsreglerne er overholdt

— udgifts- og indtægtskontiene i klasse 6 og 7, der hver måned skal afstemmes med de tilsvarende samlede beløb på budgetregnskabet.

5. Institutionernes mellemregningskonto afstemmes månedligt og udlignes regelmæssigt.

6. For interimskontiene foretages regelmæssigt kontrol af:

— misligholdte fordringer, ved underretning fra regnskabsføreren til den anvisningsberettigede om ikke-inkasserede indtægter og om de skridt, der er taget

— ikke-foretagne betalinger, ved at regnskabsføreren underretter den anvisningsberettigede om årsagen til, at betalingerne ikke er foretaget, og om beløbenes størrelse

— midler, der skal overføres, på grundlag af de samlede oversigter over personalets lønninger eller lignende oversigter

— andre interimskonti, gennem en analyse af regnskabssaldiene og meddelelse til den anvisningsberettigede om enhver transaktion, der ikke er afviklet inden for de frister, der fastsættes hvert år.

Interimskontiene afvikles hurtigst muligt og senest inden for den i finansforordningens artikel 71 fastsatte frist.

7. Gennemgangskontiene for genanvendelse skal gøre det muligt at følge genanvendelsen af de i finansforordningens artikel 27, stk. 2, omhandlede indtægter og at udarbejde den i finansforordningens artikel 78, nr. 1) og 3), nævnte opstilling.

8. Bank- og postgirokonti føres i nationale valutaer og i ecu.

De i nationale valutaer angivne beløb omregnes til ecu efter de kurser, der er fastsat i henhold til artikel 1. Saldi i ecu på konti ført i national valuta og i ecu justeres hver måned.

9. Det Fælles Forskningscenters regnskab optages i Kommissionens almindelige regnskab.

10. Medmindre andet gælder i henhold til en forordning, opstilles alle finansielle oversigter efter gældende regnskabsprincipper, herunder de ved Rådets direktiver fastlagte principper. De nærmere regler for

▼B

anvendelsen af disse principper, som ajourføres med jævne mellemrum, vedtages efter forskrifterne i artikel 21.

AFSNIT XXIII

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FTU-BEVILLINGER

(Finansforordningens artikel 94 og 96)

Artikel 137

For aktiviteter, der henhører under Det Fælles Forskningscenter, udarbejdes der til støtte for budgettet en vejledende oversigt, der viser sammenhængen mellem udgifternes formål — forskningsøjemed og andre aktiviteter — og de midler, der anvendes ved gennemførelsen i form af:

— vedtægtsomfattet og ikke-vedtægtsomfattet personale

— administrativ og teknisk infrastruktur

— videnskabelig og teknisk støtte

— direkte aktionsbevillinger.

Det Fælles Forskningscenter fører, i det omfang det er nødvendigt for forvaltningen af hver enkelt af de aktiviteter, der henhører under dets kompetence, herunder opgaver i forbindelse med tjenesteydelser for tredjemand og bistand til Kommissionens tjenestegrene, et regnskab, der gør det muligt at følge de faktiske udgifter på grundlag af elementerne i oversigten.

Artikel 138

For aktiviteter, der henhører under indirekte aktioner, udarbejdes der til støtte for budgettet en oversigt, der viser samenhængen mellem udgifternes formål — forskningsøjemed og andre aktiviteter — og deres art, opdelt på følgende måde:

— interventioner

— ikke-vedtægtsomfattet personale ([1])

— drift

— infrastruktur

— information og publikationer

— vedtægtsomfattet personale ([1])

Med hensyn til føringen af regnskabet træffes der passende foranstaltninger med henblik på at sikre overvågningen af budgettets gennemførelse for de enkelte forskningsmål, på grundlag af elementerne i oversigten.

Artikel 139

1. Kommissionen modtager forskud i forbindelse med aktiviteter, den udfører for tredjemands regning. Formålet med disse forskud er at finansiere dels de personaleudgifter, generalomkostninger og gennemførelsesmidler, som disse aktiviteter indebærer, dels de særlige investeringer, som de kræver. Forskuddene medregnes i de tilsvarende budgettildelinger.

2. Ikke-anvendte forskud refunderes ved bortfald af de tilsvarende bevillinger via forvaltningsregnskabet. Anvendte forskud refunderes med en andel af indtægterne fra tredjemands betaling for ydelserne. Til grund for refusionen af forskuddene lægges den indtægtsandel, der svarer til Kommissionens personaleudgifter, udgifter ved anvendelsen af dens almindelige tjenester og gennemførelsesmidler samt de særlige

([1]) Vedtægtsomfattet personale omfatter tjenestemænd i stillinger, der figurerer i stillingsfortegnelserne, samt ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Ikke-vedtægtsomfattet personale omfatter — jf. Kommissionens ordning om minibudgetter af 22. maj 1990 — alle andre ansatte (vikarer, udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne, leverandører af tjenesteydelser, kontrakter med virksomheder mv.).

▼B

investeringer. Kommissionen bevarer resten af indtægterne, dvs. de der svarer til løbende udgifter, der klart kan henføres til kontrakter, ved at opføre yderligere bevillinger under de poster, hvor disse særlige udgifter kan opføres.

3. Det fastlægges i enhver kontrakt om levering af tjenesteydelser til tredjemand i overensstemmelse med de interne regler, hvilken indtægtsandel der refunderes.

Indtægter, der skal bruges til refusion af forskud, og indtægter, der fører til, at der afsættes yderligere bevillinger, opføres under særskilte poster i Kommissionens oversigt over indtægter.

AFSNIT XXIV

BESTEMMELSER OM FORVALTNINGEN AF DRIFTSBEVILLINGER UDEN FOR FÆLLESSKABET

(Finansforordningens artikel 121, 122 og 123)

Afdeling I

Forskudsforvaltninger

Artikel 140

I medfør af finansforordningens artikel 54 oprettes der med henblik på betaling af visse udgiftskategorier en forskudsforvaltning for hver lokal enhed uden for Fællesskabet.

I beslutningerne om oprettelse af disse forskudsforvaltninger fastsættes regler for, hvorledes disse skal fungere, i overensstemmelse med hver enkelt lokal enheds særlige behov.

Afdeling II

Forpligtelser og betalinger

Artikel 141

For samtlige enheder udarbejdes der forslag til de samlede foreløbige forpligtelser.

Disse forslag, ledsaget af et udgiftsoverslag for hver lokal enhed, fremsendes til finansinspektøren til påtegning, og registreres derefter af regnskabskontoret; de samlede forpligtelser kan tages op til revision, hvis behovene ændres.

Artikel 142

1. De i finansforordningens artikel 22 omhandlede myndigheder kan på forslag af den anvisningsberettigede og efter positiv udtalelse fra regnskabsføreren og finansinspektøren give tilladelse til, at der i delegationer, hvor der kun er et begrænset antal tjenestemænd og ansatte, der kan bemyndiges til at underskrive checks og postgiro- eller bankoverførsler, kun anvendes én underskrift.

2. Kommissionen bestemmer, hvorledes de ansatte, som den har bemyndiget til at disponere over delegationens konti, skal meddele de lokale pengeinstitutter deres navne og underskriftsprøver.

Afdeling III

Særlige bestemmelser om forelæggelse for CCAM

Artikel 143

1. I henhold til finansforordningens artikel 60 og artikel 111 i nærværende forordning kan aftaler om leje af bygninger uden for Fællesskabet undtagelsesvis indgås direkte af den anvisningsberettigede på betingelse af, at CCAM i forvejen — for de pågældende lande og

▼B

byer — har modtaget en fyldestgørende meddelelse om aftalen og har godkendt de grundlæggende kriterier, bl. a. vedrørende:

— arten af den bygning, som skal lejes, under hensyn til det påtænkte formål (bolig, kontor mv.)

— de parametre — eventuelt med øvre og nedre grænser — som skal overholdes med hensyn til areal og pris

— kontraktens bestemmelser.

2. Hvis den anvisningsberettigede stilles over for omstændigheder, der afviger fra de vedtagne, som omhandlet i stk. 1, og i forvejen at CCAM godkendte kriterier, forelægges de(t) konkrete tilfælde på ny udvalget.

3. Den anvisningsberettigede aflægger periodisk rapport til CCAM om anvendelsen af stk. 1.

Afdeling IV

Fortegnelser

Artikel 144

1. De løbende fortegnelser over løsøre, der udgør Fællesskabernes formue, føres for delegationernes vedkommende på stedet. De tilsendes med jævne mellemrum de centrale tjenestegrene efter de regler, der er fastsat af Kommissionen.

Løsøre, der er under forsendelse til delegationerne, opføres på en foreløbig liste, indtil det kan opføres på de løbende fortegnelser.

2. Avertering af salg af delegationernes løsøre skal ske i overensstemmelse med retlige eller sædvanlige forhold det pågældende sted.

AFSNIT XXV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 145

De i denne forordning anførte faste beløb justeres proportionelt med forbrugerprisindekset i Fællesskabet og med følgende tidsintervaller:

— hvert tredje år, medmindre der sker en ekstraordinær udvikling i nævnte indeks for så vidt angår de beløb, der er anført i artikel 31 (det forvaltede beløb), 81, 130, 132 samt i artikel 106 til 110. Beløbene afrundes

— hvert år for så vidt angår de beløb, der er anført i artikel 31 (godtgørelsen). Disse beløb afrundes opad eller nedad til nærmeste hele ecu.

Kommissionen, som fastsætter de nye beløb med ovennævnte intervaller og efter ovennævnte kriterier, giver de øvrige institutioner meddelelse om beløbene.

Artikel 146

Bestemmelserne i nærværende forordning er ikke til hinder for anvendelsen af de særlige bestemmelser i finansforordningen, som gælder for bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling (finansforordningens afsnit VII), Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (finansforordningens afsnit VIII), bistand til tredjelande (finansforordningens afsnit IX), forvaltning af bevillingerne til EF-ansatte, som gør tjeneste i tredjelande, og den dertil knyttede forvaltning (finansforordningens afsnit X) samt til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (finansforordningens afsnit XI).

Artikel 147

Institutionerne meddeler senest seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden Revisionsretten de bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af den.

▼B

Artikel 148

Forordning 86/610/EØF, Euratom, EKSF ophæves.

Artikel 149

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.